Ч. 253 (13.452). Львів, вівторок 26. вересня 1933. Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Приняття з нагоди свята в Стемфорді.

(Від нашого кореспондента.)

Недалеко української католицької школи в Стемфорді, на горбку Строберрі Гіл, стоїть велика міська висока школа. У ній є простора обідна галя надолині, а ще більша концертова галя нагорі. Отсю то обідну галю вдалося гол. впорядчикові о. Володимирові Лотовичеві, дістати від міської шкільної ради на святочний обід для гостей, що прийдуть на посвячення школи, а концертову галю на святочну академію.

Треба признати, що бурмістр міста Стемфорду йшов на руку гол. впорядчикові у всім. Число гостей було таке велике, що не можна було всіх приняти. Правильних місць було лише 600, але завдяки маніпуляції впорядчика обіду, гр. Гаррі Євусяка з Джерзі Сіті, приставлено столи і в той спосіб добуто місць аж для 767 осіб. Обідова галя була виповнена, як ніколи.

З причини припізненого кінця богослуження, припізнився також обід, що почався в год. 2. попол. замісць 1.30. Загуділо, як в улию, але коли на салю ввійшли Владики: Ексцеленція Константин Богачевський, Ексц. Василь Такач і Ексц. Василь Володимир Ладика, всі гості встали і оплесками приняли достойників.

Зібрані гості поводилися зі збереженням всяких правил етики, цеж був квіт нашої еміграції зі своїм духовенством. Для історії слід записати імена присутніх священиків. Були це: Всв. о. Петро Понятишин, бувш. адміністратор українсько-католицької — тоді ще спільної всім „греко-католикам" дієцезії, теперішні дієцезальні радники, Впр. оо.: Филемон Тарнавський, Антін Лотович, Павло Процько, Іван Ортинський,, Іван Кутський, Лев Чапельський, гол. впорядчик свята. о. Волод. Лотович, його дорадник о. Йос. Чаплинський, і всі ті, що брали участь у богослуженні чи то при асисті, чи то помагаючи при збірці на школу чи в інший спосіб, щоб свято випало величаво. Були це Всч. і Впр. оо.: Ол. Павляк, Ол. Пристай, Ол. Ротко, Евстахій Сидоряк, Вас. Жоддак, Дмитро Добротвір, д-р Микола Копачук, Мирон Данилович, Іван Захарко, Максим Кінаш, Роман Волинець, Мих. Скроцький, Іван Шуховський, Роман Круса, Василь Маньоський, Мих. Продан. Мих. Олексів, Григ. Кульчицький-Цмайло, Волод. Улянницький, Мих. Кузів, Евген Бартіш, Мирон Залітач, Атанас Черепяк, Степан Побуцький, Андрій Хлистун, Сильвестер Журавецький, ЧСВВ., Мих. Колтуцький, д-р Дмитро Гулин, д-р Онуфрій Ковальський, Ярослав Скроцький, Мих. Капець, о. Н. Дебур, д-р Степан Тиханський, Андрій Рудакевич, Вас. Тремба, д-р Василь Фелаш. З підкарпатської дієцезії разом з Преосв. Василем Такачем прибули: Впр. о. Михайло Яцкович, Впр. о. Василь Берець, Всч. оо.: Пеняк Осип і Кандра Юрій. Був це загалом найбільший збір духовенства з нагоди якогонебудь народнього свята.

Обід почали владики молитвою.

Ледви мали гості час дещо перекусити, а Впр. о. Володимир Лотович, як головний впорядчик, привітав зібраних іменем господаря цілого свята, отже Кир Константина і після кількох жартівливих заміток запропонував зібраним на провідника і провідника тоастів (товстмастера) Впр. о. д-ра Миколу Копачука з Ембрідж, Па. Цей не дав довго на себе ждати і відразу приступив до привіту всіх зібраних, починаючи від владик, переходячи до представників допомогових організацій, отже „Провидіння" й „Українського Народнього Союзу", які засіли при почеснім столі разом з іншими почесними гостями, а дальше членів хорів і громад і по черзі викликав до слова назначених промовців.

Кожна промова була духовою насолодою, але жаль, що через велике число гостей не можна було докладно чути всього сказаного. Тому ті промови будуть видруковані в цілости окремо. Після кожної промови „товстмастер" жартами апелював до зібраних, щоби завести можливу тишу, але це лише в частині йому вдавалося.

Низку промов розпочав Всч. о. Петро Понятишин, парох з Ню Йорку. Він історично виводив, як католицька церква опікувалася школами від самого початку істнування і як українська церква переняла цю ролю на себе. О. Антін Лотович, як голова „Провидіння", висловив побажання, щоб школа, яку тепер закладаємо, стала нашою академією і що в цій справі „Провидіння" дасть сю поміч, на яку його стати. Дмитро Капітула, з Мк Аду, Пенсильванія, як один з найстарших громадян-імігрантів американської України, пригадав на важкі початки української імміграції, на трудноші наші при заснові культурних інституцій і висловив свою радість, що ще за свого життя він міг власними очима оглядати першу вищу українську школу в Америці. Микола Мурашко, як голова Українського Народнього Союзу, пригадав, що ця організація від самого початку дбає про культурні установи серед українського громадянства в Америці, пригадав, що 18-та головна Конвенція УНС. в Дітройт асигнувала на першу вищу українську школу 500 дол. і обіцяв, що УНС. і на дальше буде підтримувати змагання Преосв. Владики в культурній національній праці. Гаррі Євусяк з Джерзі Сіті, Н. Дж., привитав старшу іміграцію від імені тут родженої української молоді і дякував владиці за здвигнення Української Католицької Вищої Школи для вжитку молоді. Д-р Льонгин Цегельський перевищив сміливістю всі свої промови, бо заявив отверто, що українська держава впала не лише через наших ворогів, але також тому, що ми в минулому вчили нарід бунту проти свого добра і вщіплювали ненависть. Тепер треба завернути з дороги, поставити гасло: „Без Бога ні до порога" і вчити любови України на християнських засадах. Тих засад треба вчити в новій високій українській школі, яку власне відкриваємо.

Промови протягнули обід поза третю годину і тому треба було добре спішитися, щоби викінчити програму цілого свята. Тому владики встали до молитви. за ними всі інші гості і по молитві пішли безпосередньо до концертової галі в горішній частині будинку — Стемфорд після покріплення тіла насититити ще свого духа рідною піснею.

Д-р Семен Демидчук.

„Тризуб" і чергова провокація москвофілів на Закарпатській Україні.

Успіх, з яким українські пластуни виступили на Джемборі, що відбулося в Ґеделе на Мадярщині в днях 2.—5. серпня сильно допік місцевим русофілам з товариства Духновича разом зі субсідіованим сторонніми не чеськими чинниками „Карпаторусским Голосом", що виходить в Ужгороді.

По закінченню Джемборі намагалися вони всіма способами звести порахунки з соціял-демократичною партією, член якої інспектор Юлій Ревай є головою Управи Пласту на Підкарпатті. З цією метою хопилися вони за давно випробоване обвинувачення в ірідентизмі, показуючи за доказ видану підчас Джмборі й поширювану на Закарпатській Україні листівку роботи Мирослава Григоріїва, з брамою до пластового табору з тризубом із галузок над нею й написом: „Підкарпаття". У звязку з тим дня 1. вересня арештували Мирослава Григоріїва, що малював листівку і Івана Романа, який фінансував її видання. Характеристичне, що 2. вересня „Карпаторусскій Голос" помістив велику статтю та повідомлення про арешт. Коли взяти на увагу час арешту й час виходу „К. Г." та місцеву техніку видання, то стає ясним, що замітка про арешт та стаття були написані ще перед фактом арешту. Дня 7. вересня той-же часопис приніс статтю під наг. „Тризуб", в якій брутально накинувся на соціял-демократів за їх прихильне становище до українського населення та подав „наукову розвідку на тему „тризуба" та українського сепаратизму:

„Що означає цей „тризуб" — питає „К. Г." і дає відповідь — Ніщо інше як три русских земі, південну частину Росії, від Каспійського Моря до південного Дністра, русскі території Польщі і Підкарпатську Русь до високих Татрів. З цього „Тризуба" українські політики хочуть створити Велику Україну, віднібрати русскі історичні землі від Росії, Польщі и Чехословаччини..."

Слідство виявило, що листівку зробив Мирослав Григоріїв на замовлення Управи закарпатських пластунів з фотографії брами табору закарпатських пластунів (пластунів Підкарпатської Руси) на Всеславянському Джемборі, що відбулося у Празі минулого року.

Майже вся Прага дивилася тоді на вхід до табору, над яким висів великий тризуб із галузок і з написом „Підкарпаття" і нікому до голови не приходила думка про „іриденту".

Встановилося бо вже так, що знак тризуба серед українців набрав значіння не лише державного гербу, але значіння всеукраїнського, як знак духовного єднання, а серед українських пластунів принято його як знак пластового корпоративного характеру в комбінації з лелією.

Про всеукраїнське національне значіння „тризуба" може свідчити те, що його можна бачити на заголовних сторінках багатьох легальних українських видань в цілому світі. Кожний чеський громадянин може бачити „тризуб" на чеських перекладах українських белетристичних творів українських письменників.

Зрештою, чому пропаганду серед населення Підкарпаття української думки, пропаганду української свідомости афішують москвофіли як іриденту, а пропаганду так званої „русскости" як ознаку відданости Чеській Республиці? Де послідовність і совісне розвязання справи? Але послухаємо пп. москвофілів. Українська ірИдента, небезпека відірвання... Розум не може казати про створення незалежного Підкарпаття як державного організму. Це ясно. Отже — приэднання. До кого? До Польщі, до Румунії, до Мадярщини чи може до СРСР?

Негативне відношення українців чеських відданих до СРСР, до Польщі, до Румунії та до Мадярщини документально відоме.

Не далі як у січні, цього року, відповідальні особи української еміграції в ЧСР подали меморандум мін. зак. справ, в якому заявили, що всі українські партії відкидають будь які претенсії Мадярщини на Закарпатську Україну. А батько арештованого Мирослава Григоріїва помістив у „Вперед" в Ужгороді кілька статтей проти мадярських зазіхань.

Взявши все це під увагу, бачимо, як перед нами стає у всій своїй красі той безглуздий режім аграрницько-республиканської партії, що розперезано панує нині на закарпатських землях, поборюючи те, що має здоровий розум, режім, що використовує для того всі способи, не гидуючи й найбруднішими та переводячи свою роботу при допомозі поліції та місцевого москвофільства.

Пластун.

Міжнародня соціялістична конференція у Парижі.

I.

Париж, у вересні 1933.

Що три роки соціялістичні партії цілого
світа відбувають свої інтернаціональні конґре-
си, на яких обговорюють проблеми світової по-
літики та справи політичної стратегії й тактики
міжнародонього соціялістичного руху. Після зя-
сування Соціялістичного Робітничого Інтерна-
ціоналізму (який, до речі, безпідставно назива-
ють „другим Інтернаціоналом"!) на конґресі в
Гамбурзі 1923 року чергові конґреси Соціялі-
стичного Інтернаціоналу відбувалися: 1925 р. в
Марселі, 1928 р. в Брюсселі, 1931 р. в Відні. Но-
вий конґрес Соц. Інтернаціоналу мав би відбу-
тися 1934 р. Але сучасні події в середній Евро-
пі, — ґітлеризм у Німеччині, поширення фашиз-
му в ріжних країнах Західної Европи та зріст
военних настроїв і мілітаризму, — дали привід
Секретаріятові Соціялістичного Інтернаціоналу
за згодою всіх приналежних до С. І. партій
скликати надзвичайну соціялістичну конферен-
цію в Парижі. Ця конференція відбулася 21—25.
серпня ц. р. з участю 142 делегатів та приблизно
такогож числа „гостей", делегатів без права го-
лосу. На конференції були делегати соц. дем.
партії Великої України — П. Феденко та М. Ма-
лашко. Делегати укр. соц. радикальної партії
не дістали пашпортів і не могли приїхати до Па-
рижа.

Катастрофа, що навістила німецьку демо-
кратичну республику, яка спиралася на співро-
бітництві соціял-демократів та буржуазно-де-
мократичних партій, поширила подекуди **пові-**
віря, якому дала початок більшовицька Мос-
ква: мовляв, у сучасну добу природнім і нор-
мальним політичним режімом може бути або
„диктатура пролетаріяту" на московський зра-
зок, абож „диктатура буржуазії" фашистів-
ського типу. Комуністи уважають фашистів-
ські рухи за **превентивну** війну дряхлого капі-
талізму проти соціялізму, що наближається до
своєї перемоги над капіталістичною анархією.
До речі сказати, однодушно з цією „теорією"
уже понад 10 років відомий ідеольоґ україн-
ського фашизму „ховає демократію", як тінь
минулого, як пережиту ідею, якій, мовляв, не-
ма місця в сучасному зударенні світових полі-
тичних та господарських потуг. Оскільки цей
дефетизм, зневіра в демократичнім режімі, о-
собливо поширилися в Німеччині після прихо-
ду до влади Ґітлера, то цілком природно, що
учасники соціялістичної конференції в Парижі
мусіли спинитися також над цією проблемою,
яка має не тільки теоретичний інтерес, але й
пекуче практичне значіння.

Проблеми, що їх обговорювала Соціялістична Конфренція, діляться на такі три головні групи:

1) Методи боротьби соціялістичних партій за владу в державі.

2) Боротьба проти інтернаціонального фашизму.

3) Боротьба з небезпекою нової світової війни.

Всупереч настроям деяких делеґатів з з країн диктатури соціялісти з країн старої закоріненої демократії підносили вагу й значіння політичної свободи для розвою й поступу цілого суспільства. Делеґат англійської трудової партії **Долтен (Dalton)** зосібна підчеркнув у своїй промові на конференції, що **ні одна країна старої демократії,** яку вибороли народні маси протягом 19 і попередніх століть, **не находиться під режімом диктатури.** Старі демократичні держави — Англія, Північна Америка, Франція, Швайцарія, Бельгія, Голяндія, Данія, Швеція, Норвегія, Фінляндія — всі ці країни лишаються з непохитною демократичною конституцією. В цих країнах фашистівський рух, як і рух комуністичний не грає політичної ролі. Взагалі треба зазначити, що **повіря** про неминучий упадок демократії під натиском двох полярних сил — більшовизму та фашизму — не має ґрунту в дійсности. Бо коли визнавати фашизм за „попередню війну" капіталізму проти соціялістичного наступу, то тоді найбільший розвиток фашизму мусів би бути в тих країнах, де соціялісти вже взяли владу в свої руки ле-

Вишліть жертву на Ювилейний Дар для письменника Богдана Лепкого. П. К. О. ч. 500.986.

ґальним шляхом, на основі загального виборчого права — в Швеції та в Данії або в тих країнах, де можна сподіватися приходу соціялістів до влади у недалекім часі — в Англії та Франції. Але в дійсности в цих країнах фашизму зовсім не чути!

Думки англійського соціялістичного делеґата Долтена з приводу німецького фашизму слід навести з тих причин, що англійська трудова партія після поразки на виборах 1931 року переживає період нового зросту, отже можливо, що англійські соціялісти прийдуть знову до влади після найближчих виборів до парляменту.

Долтен підчеркнув у своїй промові на конференції в Парижі, що режім Ґітлера в Німеччині викликав в Англії **„однодушне обурення".** Підчас дебат у парляменті в квітні ц. р. не було ніякої ріжниці поміж послами консервативної партії та партії соціялістичної в оцінці теперішнього режіму в Німеччині. З приводу плянованої німецьким правительством ревізії мирових договорів Долтен заявив, що в Англії ніхто тепер не хоче й чути про таку ревізію. „Одна англійська ґазета, — казав Долтен, — написала недавно, що треба Ґітлерові дати мирову нагороду Нобля, бо тільки під його натиском удалося обєднати всі країни Европи і якраз проти Німеччини!" З приводу тверджень комуністичної преси, що ніби нова світова війна неминуча, Долтен проголосив, що англійці готові перешкодити кожній війні в Европі і стоять за организацію мира.

К. В.

Наглий суд у Сокалі.

У суботу обв. Шевчук вїзнав, що Здріл був при нападі на Хату Царика, що передше заперечив. Заперечує, начеб належав до орґанізації. Ділав з особистої пімсти.

Свідок ком. **Козловський** говорив про боротьбу з „переворотовими" елементами в Сокальщині.

Прокуратор домагався, щоби обвинувачених покарати для відстрашення від дальших замахів. Інспіратором замаху вважає Бучка.

Обор. **д-р Хоминський** домагався щераз, щоби справу передали звичайному судові та щоби Бучка піддати психіятричним оглядинам. Бучко не міг входити зі Шевчуком у змову, бо між ними здавна була ненависть.

Обор. **д-р Біляк** ствердив, що ця справа не має нічого спільного з переворотовою акцією. Шибеницями не полагодимо політичних проблем. Просить передати справу звичайному судові.

Опісля трибунал пішов на нараду й оголосив присуд на основі якого **Ілька Шевчука та Федька Здріля засудили на досмертну тюрму з утратою горожанських прав. Справу Бучка передали звичайному судові.**

—o—

Бурлива розправа ОУН. у Тернопол.

Як ми вже повідомляли, в пятницю почалася в Тернополі перед судом присяглих розправа ОУН проти Богд. Мушки та тов. за приналежність до ОУН і розкидання летючок

Всі обвинувачені заперечили, начеб коли-небудь належали до ОУН.

Оборонець **д-р Баран** поставив внесення яке — як ствердив оборонець — предсідник назвав „брехливою інсинуацією", що теж втягули до протоколу.

Д-р Баран поставив **внесення виключити предсідника за образу оборони.**

На початку суботньої розправи предсідник трибуналу оголосив ухвалу II. карного виділу, яким відкинено внесення на виключення предсідника.

Після оголошення повищої ухвали обор. д-р Баран зложив заяву, якою умотивував свою постанову зречення оборони. Підчас відчитування тієї заяви прийшло кілька разів до гострої перепалки між оборонцем і предсідником. Вкінці предсідник відібрав д-рові Баранові голос.

До заяви д-ра Барана прилучилися зчерги всі інші оборонці. І цим разом доходило до гострих перепалок між обороною та предсідником і до відбирання голосу поодиноким оборонцям.

Трибунал після наради оголосив постанову, якою відложено розправу до найближчої каденції. **На д-ра Барана наложили обовязок покрити кошти 2-денної розправи, а на д-ра Бриковича кару 50 зол. за невідповідну поведінку супроти суду.**

—o—

ГОСТРА НОТА СРСР ДО ЯПОНІЇ.

МОСКВА, 24. 9. ПАТ. Віцекомісар закордонних справ Сокольніков поручив вручити Японії ноту в справі відповідальности Японії за останні події в управі сх.-китайської залізниці. Згідно з вістками, що їх одержав уряд СРСР, манджурський уряд плянував небаром арештувати ряд більшовицьких членів тієї управи, щоби зробити більшовицьку колеґію управи залізниці непотрібним додатком. „Правда" й „Ізвестія" пишуть у цій справі майже в ультиматівному тоні та твердять, що всякі пізніші вияснювання Японії, які скидають відповідальність на Манджурію, будуть безуспішні.

—o—

ЯПОНІЯ СУПРОТИ НОТИ СРСР.

Льондонські часописи повідомляють із Токіо, що японський уряд приняв рівнодушно більшовицьку ноту, в якій уряд СРСР. робив відповідальним японський уряд за нарушення прав СРСР. на сх.-китайській залізниці.

Зачувати, що Японія в ноті до Москви скине зі себе відповідальність за евент. заняття російського уділу в залізниці Манджурією. Пояснюють це так, що Манджурія займе російську частину залізниці силою.

—o—

КРАДІЖ У ПРЕЗИДЕНТА ПОЛЬЩІ.

Ще 21. серпня злодії закралися до Замку в Варшаві, розбили залізну касу та забрали 22.320 зол., власність управи, призначених на ремонт Замку. Поліція устійнила, що влом зорганізував возний бюра управи робіт Генр. Ясінський. Возний впустив злодіїв 19. серпня, коли в Замку були прогульки та робітники. Злодіїв арештували.

Процес за підпал Райхстаґу.

У третьому дні розправи за підпал райхстаґу обв. Димітров заперечив начеб у Болгарії засудили його на кару смерти. На це предсідник напімнув обвинуваченого. Димітров признає, що брав участь у болгарськім рев. русі, одначе атентати на короля Бориса та софійський собор не були ділом комуністів. У 1924. і 1927. рр обвинувачений був у Москві, потім перенісся до Відня, відки кермував акцією болгарських комуністів. Далі Димітров вїзнав, що брав участь у пацифістичнім конґресі в Амстердамі. Предсідник вдарив пястуком об стіл і перебивав Димітрову. Димітров піднесеним голосом каже: „Хай суд війде в моє положення. Місяці сиджу закутий в кайдани, це спричинює мої моральні терпіння". Далі вїзнав обвинувачений, що вдержувався з літературної праці. Жінка його вмерла в Москві. Живемо в часах — каже Д. — коли навіть німецький наслідник престола проголошує себе революціонером. Заперечує, начеб Кохам казав, щоби знищили його документи. Обвинувачений за вчинки болгарської ком. партії бере на себе відповідальність, з німецькими комуністами не має нічого спільного. Обвинувачений противник індивідуального терору. (Предсідник вдарив пястуком і четвертий раз напоминає обвинуваченого.) З обв. Поповом і Паневом зазнайомився в Москві. За протокол, зроблений у слідстві не бере відповідальности. В обвинуваченого старалися вмовити підпал. (Предсідник вдаряє пястуком об стіл і каже: Це неправда!)

Обв. студент прав Попов, караний кілька разів за політичні проступки. Комуністом був від ранньої молодости. Про побут у СРСР у слідстві не згадав, бо не хотів дати болгарській поліції атутів, як вернувся би до краю. Думав, що його арештували припадково. Щойно пізніше дізнався, що його обвинувачують у підпалі райхстаґу. Заперечує свою участь у підпалі.

Комісар поліції Гайсіґ вїзнав, що коли Ван дер Люббе дізнався, що має бути льокальна візія в райхстаґу, сказав: „То чудово, там виголошу їм палку політичну промову". Ван дер Люббе заперечує це.

СПРАВЖНІ ПІДПАЛЯЧІ РАЙХСТАҐУ?

Праський „Соціяльдемократ" повідомляє, нібито утікач із концентраційного табору при Генераль Папештрасе в Берліні 33-літній австр. горожанин (якого назвища зі „зрозумілих" причин не подає) подав сензаційні вістки про підпал райхстаґу. Мовляв, до його келії замкнули раненого ґітлерівського пробоєвика Курта Штроха і цей сказав йому, що президент парляменту Ґерінґ спровадив до парляменту 8-х пробоєвиків із матеріялами до підпалу. Із тих 8-х пробоєвиків, по словам Штроха, при життї остало лише двох, решту підступно повбивали. Ті два жили ще в липні, та мабуть у звязку з ляйпціґським процесом і їх убили. „Соціяльдемократ" домагається, щоби Штроха покликали на свідка в ляйпціґськім процесі.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

НОВИНКИ

— **З Наукового Т-ва ім. Шевченка.** Управа Культурно-історичного Музею НТШ. складає оцим щиру подяку Впов. п. меценасові д-рові Михайлові Волошинові, референтові Музею на Виділі НТШ., за щедрий дар 100 зол. на потреби Музею. — **Управа Музею НТШ.**

— **З театру „Заграва“.** Нас повідомляють, що артистичний провід українського молодого театру „Заграва“ обняв режісер Володимир Блавацький. В ансамблі театру артистки: Блавацька, Істоміна, Ковман-Степова, Цісикова, Сердюкова й артисти: Блавацький, Боровик, Королик, Паздрій, Сердюк, Зелез; декоратор Л. Боровик. Адм. управитель Ю. Кононів. Театр має дати в осінньому сезоні інсценізацію творів В. Стефаника п. з. „Земля“, стрілецька оперета з муз. М. Гайворонського і лібреттом Л. Лісевича й А. Курдидика п. з. „Залізна острога“, драма наших днів О. Боднаровича п. з. „Стихія“. З перекладного репертуару: „Буріданів осел“, комедія Флер і Каяве, „Часи Месії“, Шальома Аша.

— **У православній церкві у Львові.** Пишуть нам: 17. ц. м. у православній церкві при вул. Францішканській священик цієї церкви інформував свою „паству“ про відомі вже нам події у Почаєві. Оповідав він про те, як усю демонстрацію проти „русских“ зааранжувала буцімто сотня української молоді, яких спровадили сюди посли Скрипник, Головацький, Тележинський і колишній сельробівський посол Чучман. Зате, мовляв, у Почаїві на святі ювилею Діонісія було 25.000 вірних православних, а коли нарід кричав „ганьба“, то не розбирав у чому річ. Теж плякати з надписами „геть з москалями!“ були наслідком інтриги. Плів цей православний батюшка теж теревені про українську мову, яка що пять літ зміняється і що у Львові пишуть інакше як у Полтавщині. Проти православної церкви в Польщі працюють, — чули ми на цій проповіді — явні й скриті вороги себто українці! Характеристичне те, що одна відома російська еміґрантка у Львові і крикдива діячка нарікала прилюдно виходячи з церкви, що русских називають кацапами і тут переслідують!

— **„Гуцульський стшелец“.** Як повідомляють нас листом з Гуцульщини, місцева влада в Косівщині почала живу акцію за основуванням по гуцульських селах т. зв. Гуцульського Стшельца. До нього анґажують гуцульських парубків коменданти поліційних станиць, війти і лісничі, а спеціяльно податний ґрунт найшов той рід стшельца в Жабю, колись осередку радикальної акції, де до нього вписалося 100 членів. Цим членам залишають гуцульську одежу, дають кріси, а кажуть теж, що члени цього Гуцульського Стшельца мають діставати по 1 зол. на тиждень платні.

— **Новий епископ-суфраган лат. обряду.** Папа іменував кс. Евгена Базяка, пароха в Станиславові, епископом-суфраганом архидієцезії латинського обряду у Львові.

— **Перенесення почти.** З днем 1. жовтня ц. р. почтова аґенція в Ораві пов. Стрий буде перенена до села Козьової. Аґенція буде сполучена з почтовим урядом Сколе.

— **Ревізії.** В хаті ред. „Рідної Школи“ Михайла Струтинського у Львові перевела поліція ревізію. Перевели теж ревізію в бурсі УПТ. у Львові при вул. Хшанівської ч. 9.

— **Арештування.** Тайна та мундурова поліція перевела ревізії 15. і 16. вересня ц. р. в рогатинському повіті, у Черчу в студ. теол. С. Басладинського та П. Гладуна, в Потоці у Марусі Гнидівної, склепаря Д. Гордія, М. Школяра та В. Вергуна. Шукали за фотографіями Біласа і Данилишина. П. Гладуна і В. Вергуна звільнили з Рогатина, а інших разом скованих відставлено 17. ц. м. до слідчої тюрми в Бережанах.

— **Припинення слідства.** Осінню 1932 р. з приводу голосної афери перервання дротів у рогатинському повіті арештовано в Пукові студ. Т. Дарміця, М. і С. Юркова, В. Шеремету, П. Онуфрика, артиста-маляря С. Мельника, склепаря І. Музичку, рільн. С. Антоняка, Я. Васькова. До Пукова прийшла карна поліційна експедиція, закрито читальню „Просвіти“ та розвязано Самоосвітний Гурток, що існував кілька літ при читальні. Після двомісячної слідчої вязниці в Бережанах всіх арештованих звільнено. В липні ц. р. всі дістали акт обвинувачення „о вистемпек з арт. 165 § 1. г. к. к. попельньони в тен спосуб, же в року 1931 і 1932 до коньца лістопада люб початку грудня в Пукове заложивши тайни звйонзек под назвом „Самоосвітний Гурток“, ктурего істнене, устрuй і цель мяли позостаць таємніцом вобец владзи паньствовей і пельньонц в нім функціен члонкув зажонду, заложилі і керовалі звйонзкем, ктурего істнене, устрuй люб цель ма позостаць таємніцом вобец владзи паньствовей“. Місяць пізніше, а то 18. серпня ц. р. дістали повідомлення, що слідство проти них припинено. Такий є епільоґ голосної свого часу афери.

Економічний огляд.

Українська хроніка.

ЗА ГОСПОДАРСЬКУ АКТИВНІСТЬ. — ЗА НОВІ ВАРСТАТИ ПРАЦІ.

Обговорюючи на цьому місці перші два числа „Пром.-Торг. Вістника“ обіцяли ми вернутися ще до деяких справ, яких цей журнал торкнувся. Редактор і видавець в одній особі, п. Олена Васинчукова видвигнула справу збуту сільського полотна й інших виробів села, а в другій статті знову справу овочевих перетворів. Навязуючи до моди, якою тішаться тепер у великих містах жіночі суконки, костюми чи плащі зі звичайного біленого або небіленого селянського полотна, тоді коли наше село рівночасно відвертається від нього, любуючись міською тандитою, пані В. звертає увагу на можливости доброго збуту сільського полотна і добрих при цьому заробітків. Відсунення чужих посередників, що наповнюють у таких містах як Варшава багаті крамниці ріжними родами сільських полотен, далиб змогу прожити неодному з наших безробітних. Зрештою і до самих полотен справа не зводиться. У великих містах Польщі є попит на вишивки, кераміку, мальовані горшки, поліські лубянки, вироби з лика, плетені кошички, тощо. Редакція П.-Т. В. (Варшава, Злота 46/6) — як пише згадана авторка — охотно служить зацікавленим всілякими інформаціями. — Друге, про що пише п. Васинчукова, це овочеві перетвори. Справу полотен спрямовує вона до нашого жіноцтва, а овочеві перетвори головно до наших безробітних агрономів. „Цей промисл нам під силу. Його можна почати з невеликим капіталом. Маємо сирівець на місці, безробітні руки, теоретично приготований керівничий людський матеріял, можемо скористати з технічної помочі і фахового апарату „Сіль. Господаря“. — Ось вривок зі статті „Овочеві перетвори“. Між іншим звертає авторка увагу на журавини, цей монопольний овоч Волині і Полісся.

Польська хроніка.

ПРОПАҐАНДОВА АКЦІЯ В КОРИСТЬ „НАРОДОВОЇ ПОЗИЧКИ“.

Вся польська і жидівська преса повна звідомлень про живу акцію серед ріжних громадських кол за підписуванням позички. Ріжні достойники виголошують мови і публікують „інтервю“ про загальну повинність широких мас прийти урядові з поміччю тоді, коли він за тим апелює. На основі приблизних обчислень деклярована сума давно вже переступила проектовану квоту позички 120 міл. зол. Ворожать, що субскрипція дійде до 3 а може і 4-кратної висоти.

ПОЛЬЩА ПРИЗНАЛА МИТНІ ПОЛЕКШІ РАДЯНЩИНІ.

Від 1. квітня 1934 р. обовязуватиме знижка митної тарифи на ввіз радянських футер, риб і кавйору. Рівночасно радянські фільми, вина і деякі рибні консерви будуть користуватись клявзулею найбільшого упривілеєння.

МОРСЬКИЙ НАПРЯМ ТОРГОВЕЛЬНОЇ ЕКСПАНЗІЇ ПОЛЬЩІ.

Польський імпорт й експорт усе більше звертається в сторону моря. За сім місяців ц. р. привезено через Ґдиню і Данціґ щодо кількости 45 відс., щодо вартости 49 відс. усіх імпортованих товарів (7 місяців мин. року 33 і 32 відс.). У вивозі теж помітний зріст морського напряму, і так щодо кількости з 70 відс. мин. року на 75 відс. тепер, щодо вартости з 47 на 56 відс.

Світова хроніка.

РЕҐІОНАЛЬНІ ОБЄДНАННЯ. — ГОСПОДАРСЬКІ БЛЬОКИ РЯТУНКОМ ІЗ ТІСНИХ ДЕРЖАВНИХ КОРДОНІВ.

Нещодавно прогомоніла вістка, що Голяндія зірвала з „митним перемирям“, що його установили підчас льондонської конференції, сповіщаючи про те офіціяльно Мекдональда. На днях появилась теж у пресі вістка, що в Ризі відбулась конференція промисловців і торговельників із Естонії, Латвії і Литви і що там приняли постанову про тісну господарську співпрацю тих трьох держав. Ця співпраця мала би виявлятись ось-як: господарська і митна унія, координація монетової і кредитової політики при помочі спільного органу для емісійних банків цих трьох держав. Згадана конференція покликала до життя окрему інституцію, що має здійснити ці постуляти. Ідея балтійського бльоку не нова. Цей балт. бльок уже від кількох літ існує, але досі не було там тісної співпраці в роді тут згаданої, а тільки митна преференція. Тепер, коли митне перемиря ось-ось буде зірване і коли наново войовнича митна політика держав погрожує поглибити кризу, а на світове порозуміння нема надії, надбалтійські держави пробують ратуватись реґіональним обєднанням. Свого часу (серпень 1932) чимало шуму викликала Оттава, де зробився всебритійський господарський бльок. Трудноті, що виринають тепер при англійсько-радянських торговельних переговорах (про що ми вже на цьому місці писали) виростають власне на ґрунті обєднання Англії з кольоніями і домініями в Оттаві. Зрештою не тільки Радянщина відчуває Оттаву. Відчувають це і Зл. Д. П. Америки, які пильно тепер працюють над реалізацією господарського панамериканського бльоку. В грудні ц. р. будуть над цим радити американські держави (очев. крім Канади). Згадати ще слід про існування бльоку скандинавських і півн.-европейських держав, куди ввійшли Норвегія, Швеція, Фінляндія, Данія, Голяндія і Бельгія. Центром цього бльоку є Осльо. Посередно входить туди і Люксембурґ, бо Голяндія і Бельгія заключили з ним теж митне порозуміння. Що-правда бльок з Осльо є доволі несуцільний і вяже тільки згадані держави при підвищці мита. Ідея наддунайської федерації малаб теж зродити черговий господарський бльок та це ще теорія. Зате господарський зїзд репрезентантів Малої Антанти 25. і 26. ц. м. у Сінаї і деякі інші дотеперішні заходи вказують на те, що в колах Малої Антанти зовсім поважно думають про можливість тісної господ. співпраці чи навіть про зорґанізування госп. бльоку на зразок бльоку великобритійського.

ЯК І З КИМ ТОРГУЄ РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ. — В ЦЬОМУ РОЦІ АКТИВНИЙ БІЛЯНС.

У двох останніх літах торговельний білянс СРСР був мінно пасивний. І так пасивне сальдо було в р. 1931 — 298,8 міл. рублів, в р. 1932 — 134,8 міл. рублів. Місту ваню сильна компресія ввозу в І. півріччі цього року дала в висліді активний білянс (+ 33,5 міл. руб.). Щоби мати поняття про розміри компресії ввозу просимо глянути на цю малу порівняльну таблицю (в міл. руб.):

	ввіз	вивіз
1. піврік 1932	405,7	275,2
2. піврік 1932	298,0	286,7
1. піврік 1933	190,9	224,6

Як бачимо з порівнання 1-го півроку 1932 і 1933 ввіз зменшився на 53 відсотків! Причина: потреба валюти на покриття зобовязань закордоном, що в сумі дають 1,3 міліярда зол. рублів. Кругло 600 міліонів зол. рублів платних у цьому році, з того 350 тільки належить Німеччині. Золота продукція дає Радянщині річно біля 100 міліонів, дрібну квоту приносять ріжні фінансові трансакції, а решту мусить дати закордонна торговля. Цифри білянсу свідчать теж, що причиною голоду на Радянщині є не так вивіз збіжа, як заломана колективістична господарка! Бо тоді, коли з І. півроці 1932 вивезли більшовики збіжа і стручкової городини за 24,1 міл. рубл., то в І. півроці 1933 всього за 9,6 м. р.! Цікаво ще зазначити, що Німеччина всупереч політичній ворожости дальше грала в радянському імпорті першорядну ролю (51.9 відс.), а навіть в рад. експорті заняла в 1. півроці 1933 перше місце (21.4 відс.), усуваючи з нього Англію (14.2 відс., а в 1932 ще 20,8 відс.). Цей „ненормальний“ стан хочуть очевидно більшовики змінити, про що ми вже писали. Тепер прим. хотілиб Гамбурґ замінити на Антверпію чи Ротердам при своїй міжнародній торговлі, щоб Бельгію і Голяндію приєднати для своєї закордонної торговлі. Та якби не було: кімні невигідні політично, зате потрібні як торговельні контрагенти.

В. Н-вич.

— **Хто виграв на льотерії?** 29-го та 30-го дня тягнення Держ. Клясової Льотерії впали виграні на такі числа: 20.000 зол. на ч. 144672. 15.000 на ч. 29386. 10.000 зол. на ч. 84657. 5.000 зол. на ч. 3904, 22257, 88453, 100032, 115311, 137905. 2.000 зол. на ч. 7217, 7879, 10664, 3170, 32856, 38869, 45590, 47386, 51309, 60858, 68810, 68935, 85689, 88828, 107781, 109218, 111918, 128181, 131603, 141018, 151473. 1.000 зол. на ч. 5525, 5382, 5151, 18405, 21975, 22092, 23064, 29538, 30904, 37632, 42106, 42214, 45103, 46870, 47638, 55096, 55510, 59258, 66481, 69762, 72448, 73110, 77181, 81809, 84027, 86197, 87361, 88305, 89613, 93521, 96642, 99739, 110941, 112911, 116733, 125873, 126694, 130605, 139816, 151498.

— **Пожежі.** В Лучинцях пов. Рогатин почала 16. ц. м. горіти друга половина коршми. Два місяці тому погоріла ця коршма, а залишилася менша половина, де жид дальше мешкав, а двох вартівників все пильнувало коршми. Аж ось повстала з невідомих причин знову пожежа, яку теж згашено. Тепер пильнує коршми чотирьох вартових селян на зміну як день так ніч. Поліція арештувала студента Д. Ромаха, М. Холяву та старшого жонатого рільника П. Якимовича. Разом скованих відставлено з Рогатина 17. ц. м. до тюрми в Бережанах. А селяни бідні, аж чотирьох мусять пильнувати коршмаря. — В Надієві пов. Долина вибухла пожежа в загороді Василя Петрова, що знищила ціле обістя й перекинулася на сусідні господарства, заподіявши шкоду на 5.000 зол. Причиною пожежі була хибна будова комина. В часі рятункової акції попеклося кілька осіб.

— **Обікрали Маслосоюз.** До склепу Маслосоюзу в Перемишлі (вул. Пілсудського ч. 1) добулися в ночі на 21. ц. м. злодії і розбивши касу, забрали готівкою 2.960 зол. Не виключене, що вломники приїхали зі Львова.

— **Засудили сектанта.** У Перевізці (Калущина) Іван Пристай, реемігрант із Канади, основував секту спасителів світа, до якої вербував жінок і дівчат. Коли до поліції кілька дівчат внесло зажалення про знасилування, поліція арештувала Пристая. Станиславівський суд засудив Пристая [illegible]

— **Вбивство за дівчину.** Перед трибуналом присяжних суддів у Львові станув Василь Зуб зі села Піски пов. Львів. Посварившися з Петром Білогорським за дівчину, впав до його хати і вистрілом з рушниці положив його трупом. Трибунал засудив його на 4 і пів року вязниці.

— **Вибух у копальні.** В сутеринах нафтового концерну „Малопольска" в Бориславі вибухнув збірник газу. Вибух ранив тяжко інж. Стан. Паращака, службовця Мих. Мошора та робітника Мих. Чайку. В дуже грізному стані відвезли ранених до шпиталю.

— **Невдачний влом.** До громадського уряду в Товмачі добувся в ночі злодій і почав нишпорити по кімнатах. Запримітив це поліцай Маріян Домінік і станув на чатах при виході. Однак злодій зміркував, що його слідять, і висмикнувся з дому, а коли пустився за ним поліцай, стрілив до нього тричі з револьвера. Тяжко раненого поліцая відставлено до станиславівського шпиталю.

— **Втопилися в Дністрі.** В Посаді Горішній (Самбірщина) хотів перебристи Дністер 61-літній А. Тисовський із своєю жінкою Марією. Струя схопила жінку. Їй на рятунок кинувся чоловік, одначе обоє втонули.

— **Двічи покараний.** В самбірському суді відбулася розправа проти Вільгельма Тіґера, власника самбірської рафінерії, засудженого вже раз на гривну 740 тисяч зол. і 4 роки вязниці за спіртові зловживання. За неправне стягнення урядової пльомби з дверей рафінерії та продажу пива без урядового дозволу, засуджено його додатково на 20 днів арешту і 400 зол. гривни.

— **Службовці-злодії.** В Перемишлі арештували інспектора прикордонної сторожі Ів. Гродинського та підкомісаря прикордонної сторожі Фриддевича під закидом крадежі 20.000 зол. на шкоду держ. скарбу.

— **Вломи в Товмачі.** До громадського уряду в Товмачі вломилися в ночі на 19. ц. м. злодії, однак їх сполошено. Постерунковий Маріян Комінік гнав за одним із вломників, який відстрілюючись, ранив його небезпечно. Злодій втік, а поліцая відставлено до шпиталю в Станиславові. Тої самої ночі доконано влому до канцелярії електрівні в Товмачі та до бюра шкільного інспектора, звідки забрали щадничу книжочку на 1.800 зол.

— **Вбили людового діяча.** В Ґрохові пов. Мелец хтось застрілив Хрусцеля, голову місцевого комітету людової партії. Коли Хрусцель сидів вечором при столі, читаючи газету, впав крізь вікно стріл, який положив його трупом на місці.

— **Ріжні вістки.** В південно-східній Манджурії шириться пошесть чуми, якої жертвою падуть тисячі людей. — Американський аеронавтичний клюб признав польським летунам першу нагороду в бальонових змаганнях за чашу Ґордона Бенета. — 8.000 робітників Вестінгавз Електрік Спрінгфельд в стейті Масачузетс заявилося за страйком.

— **Нові діямантові поля.** З Ріо де Жанейро повідомляють, що в долині ріки Понто в провінції Мінас Жерайс викрито дуже богаті діямантові поля. М. і. добули діямант ваги 2.000 каратів. Щодо величини є це другий на світі діямант після славного „Кулінана", який найдено в 1905 р. у Трансвалі.

— **Арештували злодіїв Ліндберґової дитини.** В Антверпії арештували три особи, підозрілі в викраденні Ліндберґового синка. Люди ці хотіли продати в однім із банків вартісні папері, вартости міліон фунтів. Банк підозрівав походження тих паперів і звернувся до Льондону. Там ствердили, що папері походять з пакету вальорів, які Ліндберґ дав бандитам на викупно синка. Арештовані не хочуть нічого зізнати, бо бояться пімсти ґенґстерів.

— **Нові сукні.** Чужинна преса вже подає програму найближчої зимової моди. На вечір довгі, пливкі сукні, що закривають черевики, досягаючи долівки. Можна їх навіть носити під вечір, на пізньому підвечірковому чаю. Сукня дістає знову хвіст, Ще кілька літ тому ніхто не вірив у це; всі гадали, що короткі виґідні сукні, що відкривали коліна, запанували надовго. Та в деяких париських моделях — вони покищо нечисленні — видко вже спробу надолужити жіноцтву, що звикло відкривати ноги прозірчастим тюлем, що його додають до нижчої частини довгої сукні. Коли хвіст сукні хвилюється на боки, тоді крізь тюль видко ноги.

— **Довкола світа задурно** мандрував шість літ німець Осип Попфінґер, що аж тепер зібрав свої багаті враження в книжці. Німецька преса називає його „королем мандрівників зайцем". Походить він з околиць Мінхена і вибрався у світ 1927 р. як 17-літній хлопець, маючи в кишені 5 марок 40 феніґів. З цими грішми поїхав він Реном до Кобленц; звідтіля до старориського міста Тріер, до Люксембурґу та Бельгії. З Калє поїхав крадькома до Льондону, з Гарвіч до Голяндії, де тримали його три дні як шпигуна. Скрізь продавав листівки зі своєю фотографією і надписами, що їде у світ без грошей і просить допомогти йому в цьому. З Марсилії, де приймають його як помічника кухара їде він до Альжиру; Альжир, франц. і есп. Марокко та Сенегаль переїзжає на верблюдах, ослах і переходить пішки. Із Сенеґалю їде потайки на вантаж. кораблі до півд. Нфрики, з Капштадту його силоміць відставляють до Конґо, де якийсь капітан бере його безплатно на Канарійські острови. Еспанія, Франція, Швайцарія, Австрія, Італія це тільки тимчасові місця його побуту, звідкіля він виїзжає до Палестини, Індії, Афґаністану, Персії, Туреччини та Півд. Америки. Скрізь їздить з фотографічним апаратом і книжкою, де збирає підписи людей, печатки поліційних комісаріятів, війтів, ґубернаторів, марки і безліч вражінь. Нині має 23 літ і обїхав увесь світ без пашпортів, віз і грошей.

—o—

З листів до Редакції.

„КОМАР", МАЛПА Й П. ОЛ. КОВАЛЕВСЬКИЙ.

Гумористичний часопис „Комар" (ч. 13 за п. р.) в відділі „Від плота до плота" вмістив таке:

„Довідуємося і то з певних джерел, що автором статтей (в „Ділі") про волинські справи підписані „Сенекс" є ніхто інший, а співробітник „Української Ниви" і член Бе-Бе на Волині. Цей самий, якого свого часу була фотографія в „Комарі".

А в „Комарі" була фотографія... малпи, що її раніше (в 1930 р.) вмістила „Укр. Нива" на кандидата з листи ч. 11 п. К-ського.

Через те, що я не К-ський, то зголосився до редакції „Комаря", признався до псевдоніму „Сенекс" (мене особисто редакція знає, як також знає й те, що я ніколи співробітником „Укр. Ниви" не був, не є і не міг бути) та домагався спростування цієї брехні з „певного джерела". Те, що „Сенекс" не п. К-ський, ствердив і п. головний редактор „Діла" телефонічно. Редакція „Комаря" дала мені слово, що брехня буде спростована.

Прото вона досі цього не зробила й слова свого не дотримала. Як це назвати?

Тепер той самий пан, на якого „Укр. Нива" вмістила фотографію малпи, є її співробітником. Зрештою, то його справа.

Але ось у ч. 32 „Укр. Ниви" п. Ол. Ковалевський цитуючи мою статтю в „Ділі" про занепад етики серед газетярів, пише таке:

„Сенекс..." пише на сторінках „богоспасаємого" митрополитального „Слова".

Ось до чого люди забрехалися. „Комар" каже, що „Сенекс" — співробітник „Укр. Ниви" п. К-ський і що малпа є його фотографією, а п. Ол. Ковалевський пише в тій самій „Укр. Ниві", що „Сенекс" є співробітником митрополитального „Слова".

Заявляю, що я, співробітник „Діла" Сенекс, ніколи не був, не є і не міг бути п. К-ським, обєктом фотографії і співробітником „Укр. Ниви" та „Слова", як рівнож, будучи членом УНДО, ніколи не був, не є і не міг бути членом Бе-Бе.

Все це є злобними вигадками, що мають на меті кинути тінь на „Діло" та на його співробітника Сенекса.

Симптоми занепаду газетярської етики й моральної недуги аж занадто очевидні.

Зенек.

З музичного життя.

Концерт В. Тисяка в Станиславові.

Концертовий сезон почав у Станиславові оперовий співак В. Тисяк концертом 21. п. м. На програму вложилися пісні українських композиторів (Лисенко, Стецький, Людкевич, Гайворонський, Кудрик) та оперові арії (Доніцетті, Верді, Пучіні).

Тисяк належить до співаків, що крім гарних голосових прикмет (як барва голосу, голосова техніка) виявляють у співі також музикальну культуру, яка проявляється між іншим в інтерпретації співаних творів. Тому його виступ на сцені настроює добре слухача. Застереження можна мати тільки до укладу програми та частого виходження на сцену.

Фортепянова часть концерту була в руках учительки філії Муз. Інституту ім. Лисенка п. Т. Лепкіської, яка вивязалася якслід із свого завдання.

Слабша була технічна сторона концерту. Реклама на місці слаба, у пресі ніякої згадки про концерт, тому й публики на концерті доволі мало.

О. З.

—o—

СПОРТ.

УКРАЇНА — ОҐНІСКО 4:2 (3:1).

Україна в складі: Бутель І; Олійник, Воробець, Цимбала, Кіцила, Бутель ІІ; Лапчук, Магоцький, Скрегота, Кльош, Максимів. У другій частині грав Скрегота в обороні, а в нападі Воробець. Україна виграла заслужено. На перший плян вибився Скрегота і в нападі у першій частині і в обороні. У другій напад грав цим разом багато краще, як на останніх змаганнях, головно Лапчук і Магоцький. В помочі найліпший був Цимбала, але Бутель ІІ і Кіцила також сповнили своє завдання. В обороні побіч Скреготи вибивався Олійник своєю жертвенністю. Бутель ІІ добрий. Напад чорно-червоних проваджений вміло Скреготою загрожує часто ворота противника. Вислідом є три ґолі, які добули Лапчук у 2 хв. з подання Максимова, у 29 хв. Скрегота з карного і в 38 хв. чудовим стрілом Магоцький. Оґніско добуває ворота у 30 хв. По зміні піль у 6 хв. стріляє противник другі ворота, а в 16 хв. четверті ворота для України стріляє Кльош з подання Лапчука. Суддював добре п. Гавсман.

МИСТЕЦТВА ЛІҐИ.

ЛЬВІВ. Погонь — Висла 1:0 (0:0).
СЕДЛЬЦЕ. 22 п. п. — Чорні 2:0 (1:0).
КРАКІВ. Подгуже — Варта 4:1 (1:0).
КАТОВИЦІ. Рух — Краковія 3:1 (0:1).
ВАРШАВА. Л. К. С. — Леґія 2:2 (2:1).

ЗА ВХІД ДО ОКРУЖНОЇ ЛІҐИ.

ЛЬВІВ. Гасмонея — Ревера 3:1 (1:0).
РЯШІВ. Ресовія — Білий Орел 3:0 (2:0).
РЯШІВ. Ресовія — Білий Орел 1:1 (0:1).

ЗА ВХІД ДО ДЕРЖ. ЛІҐИ.

ВАРШАВА. Польонія (Варшава) — Польонія (Перемишль) 3:0 (1:0).

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Понеділок, 25. IX. год. 7.30 веч. „Фрайлайн Доктор".

Вівторок, 26. IX. год. 7.30 веч. „Фрайлайн Доктор".

Театр Ріжнородностей.

З причини ремонту нечинний.

Кіна.

АДРІЯ: „Сірий дім".
АПОЛЬО: „Історія гріху" (Ст. Жеромського).
АТЛЯНТИК: Фільм Совкіно: „Турбіна 50.000 ГП".
КАСІНО: „Ніч у Каїрі" (Рамон Новаро).
КОПЕРНИК: „Пригода в Зоо".
КОЛІСЕЙ: „Прошак із Баґдаду", ревія „Що пані роблять вечором".
МАРУСЕНЬКА: „Пригода в Зоо".
МІРАЖ: „Образа маєстату" (Вл. Буріян).
МУЗА: „Чемп".
ПАЛЯС: „Дочка полку" (Анні Ондра).
ПАН: „Симфонія 6-х міліонів", на сцені: Цибульський, Власта Бомський.
ПАСАЖ: „Велика качка" (Анітa Пейдж Міккі-Міккі).
СТИЛЕВЕ: „Павук" і ревія.
ХИМЕРА з причини реконструкції нечинне.
УТІХА: „7 пристаней, 7 дівчат" і ревія.

Закордонне радіо.

Понеділок, 25. вересня 1933.

Братислава (279,3) 18.05 Камер. музика; **Лайпціґ** (389,6) 12.00, 18.25 Музика; **Стокгольм** (435,4) 19.45 Еспанські пісні; **Рим** (441,2) 17.15 Музика, спів; **Відень** (517,2) 18.55 „Тангайзер" оп. Ваґнера; **Ленінград** (857,1) 16.00 „Золото Рену" оп. Ваґнера; **Харків** (937,5) 8.30 Музика для дітей, 9.00 Українська музика, 13.50 Рос. і нім. музика; 15.00 Солісти, 16.30 Концерт-естрада для молоді; **Москва** (720) 17.25 „Евген Онєгін".

Вівторок, 26. вересня 1933.

Франкфурт (259,3) 20.00 „Сестра Анджеліка" оп. Пучінія; **Братислава** (279,3) 18.01 Концерт, 19.30 Трансм. з театру; **Міляно** (331,8) 20.30 „Веселий мужик" оп. Лео Фаля; **Брно** (342,1) 19.20 Пісоньки; **Білгород** (429,7) 19.00 Пісні; **Бероміністер** (411,4) 20.00 „Пікова дама" оп. Чайковського; **Прага** (488,6) 21.00 Концерт А. Должицького; **Відень** (117,2) 17.20 Солісти, 18.31 Лемецькі пісні; **Будапешт** (550,5) 13.30 Циг. музика, 11.00 Арфа; **Харків** (937,5) 9.00 Трубна орхестра, солісти, 13.50 Муз. комедія, 15.00 Смичкова орхестра, солісти, 17.30 Трансм. з театру; **Москва** (424,3) 17.25 „Ля Періколе" оп. Офенбаха.

Львівське радіо.

Понеділок, 25. вересня 1933.

7.00—7.55 Ранішня авдиція; 12.05, 12.35 15.00, 15.15, 16.30 Грамофон; 15.35 Збіжева біржа; 16.00 Бетовенові квартети; 17.00 Балачка у фр. мові; 17.15 Солісти (скрипка, спів); 18.15 Німанська битва; 18.35 Легка музика; 19.00 Сторожі моря; 20.00 „Джоконда" оп. Понкієлі (з грам. плит), у перерві „Румунська жінка"; 22.45 Спортові вістки.

Вівторок, 26. вересня 1933.

7.00—7.55 Ранішня авдиція; 12.05, 12.35 14.55, 15.00, 15.50, 21.00, 22.40 Грамофон; 15.25 Господарський комунікат; 16.00 Легка й танкова музика; 17.15 Солісти (фортепян, спів); 18.15 „На закорд. відтинку скавтівської праці"; 18.35 Польська музика; 20.00 Легка музика, пісоньки; 21.10 Фортепян; 22.00 Танкова музика; 22.25 Спортові вістки.

Видає Видавнича Спілка „Діло" З друкарні Вид. Спілки „Діло" Львів, Ринок 10. За редакцію відповідає Олександер Костик.